

[Anders Andersen.]

brug end forbrugerne i andre lande, og dette til trods for at lønniveauet — bortset fra Sverige — her i Danmark ligger betydeligt højere end i de lande, hvor man altså må betale større fødevarerpriser, end man må her i landet. Det vil dog vist være både rimeligt og naturligt, når man drøfter disse spørgsmål, at man så stiller det op i den rigtige belysning. Der er dog også det at tilføje, at vi fik jo ikke en ligestilling på hjemmemarkedsområdet, vi fik en begrænsning i, hvad der kunne hentes hjem for disse varegrupper vedkommende den 1. oktober. Det skal jeg lade ligge.

Vi vil også gerne fra landbrugets side bidrage til en helhedsløsning ved ikke at rejse krav om, at dette system på nuværende tidspunkt bliver ændret. Men hvis vi havde den almindelige fri ret til at søge monopolrådets fastsættelse af priserne, er jeg helt sikker på, at fødevarerpriserne her i landet ville komme til at ligge noget højere, end de gør i øjeblikket.

Der har været talt meget om strukturændringer, og det skal jeg ikke fordybe mig i. Det glæder mig naturligvis, at den højtærede landbrugsminister har taget disse 10 mill. kr. med, som skal bruges til mejerirationalisering. Men så vidt jeg erindrer — og hvis det er en erindringsforskydning, kan den højtærede landbrugsminister jo rette mig — blev der allerede under forhandlingerne om forliget i 1961 givet udtryk for, at man fra regeringens side var indstillet på og villig til at støtte disse formål. Det er først på nuværende tidspunkt, man har fået dette problem nærmere gennemdrøftet og har fremsat ønsker og tanker derom over for landbrugsministeren. Men er det så helt rigtigt og rimeligt også at summere det op i dette lovkompleks og derved benytte lejligheden til at formindske det beløb, der skal stilles til rådighed for landbruget? Beløbet er jo i virkeligheden mindre end det, vi har fået hidtil.

Mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, har ret, når han siger, et det, der indgik i forhandlingerne om det økonomiske forlig, også var baseret på, at omsætningsafgiften ville forøge omkostningerne for landbruget. Nu vil man altså have det med igen her — alt sammen et

tegn på, at man summerer disse ting op for over for offentligheden at give det udseende af, at der ligesom er stillet meget store beløb til rådighed.

Vi kommer vel senere til at drøfte jordlovgivning og lignende, og derfor skal jeg ikke gå ind på disse problemer, sådan som andre har følt anledning til det i dag, men jeg må dog pege på en enkelt anden ting. Vi har fra landbrugets side den opfattelse, at det kan være svært at forhandle sig til et rimeligt resultat med regeringen, når det gælder om at stabilisere vor økonomi, og derfor er det væsentligt, at man sigter på produktivitetsforanstaltninger. Det er det samme, der gør sig gældende med hensyn til forskningen, idet vi meget gerne vil have et udvidet forskningsarbejde for hurtigst muligt gennem forskningsresultaterne at kunne skabe nye muligheder og åbne nye veje for dansk landbrug. Vi har samlet alle områder inden for forskningen i et fællesarbejde, og jeg håber, at man vil forstå betydningen af, at denne opgave løses. Dansk landbrug er jo det landbrug i verden, hvor vejen er kortest fra forsøg til landbrugere, og hvis man gennem et sådant forsøgs- og forskningsarbejde kan nå produktive resultater, tror jeg det vil være værdifuldt. Derfor har vi taget denne opgave op og vil derigennem medvirke til — jeg vil ikke sige en strukturændring, men en produktivitetsforbedring for landbrugets vedkommende.

Man må dog forstå, at hvis man fortsat over for landbruget indtager en sådan holdning, at man derved udmarver landbrugets økonomiske reserver, har vi ingen mulighed for at følge den almindelige udvikling op. Læg mærke til, at det af den halvårlige økonomiske oversigt fremgår, at bygningsinvesteringerne i landbruget er faldet med 48 pct., og dette til trods for, at enhver må erkende, hvilket behov der er for at få forbedret landbrugets bygninger. Denne udvikling er altså ganske simpelt udtryk for denne udmarvning og for landbrugets betænkelighed med hensyn til den økonomiske fremtid.

Jeg forstår godt den tilbageholdenhed og forsigtighed — ja, man kunne næsten sige håbløshed på visse områder — der begynder at brede sig inden for dansk landbrug.